

Landeryds pensionärshem i Hjulsbro invigdes 1949

Joakim Johansson

Granholmsvägen 2 i Hjulsbro byggdes ursprungligen som pensionärshem. Inför invigningen skrevs följande i Östgöta Correspondenten den 29 oktober 1949:

Landeryds pensionärer är storbelåtna över sitt hem.

- Det här är minsann annat än där jag bodde förut. Stugan var nerrutten, och det var så lågt i taket att jag inte kunde gå rak. Och nu har jag fått flytta in i ett nytt hus med fin elektrisk spis, som inte ryker in, altan på baksidan. Så nog är jag nöjd.

Det är en av hyresgästerna i Landeryds splitter nya pensionärshem, lantbrukare Ernst Eriksson, som pratar medan han sätter på kaffehurran och mixtrar försiktigt och ännu en smula ovan med knapparna på den skinande vita spisen. Och hans belåtenhet över att ha fått flytta in i den ljusa och trevliga envåningslängan vid Holmen delas av invånarna i alla de tio lägenheterna.

- Ja, att man skulle få det så här modernt trodde man väl inte, menar grannen närmast intill, trädgårdsarbetare Ivar Andersson. En del var kanske inte så pigga på att flytta in så här, men nu är nog alla glada att de har fått komma hit. Det är stort och rejält tilltaget och bekvämt på alla vis. Och egen ingång har man, så gubbar och gummor behöver då inte springa i vägen för varandra. Hans fru Hilda instämmer och tycker att det har blivit riktigt rart i det nya hemmet. Och betydligt behändigare och lättare att sköta hushållsgöromålen.

Pensionärshemmets äldsta invånare är målaremästare E. Nordström. Han och hans fru flyttade in så sent som i måndags och har väl ännu inte hunnit få allt på sin plats. Men även de tycker att det verkar trevligt och bra i pensionärshemmet. Hr Nordström är inte precis van att flytta ofta – i sin föregående bostad hade han bott i 40 år – men han är inte bortkommen i sin nya miljö heller.

– När jag blir litet hemmastadd, skall jag sätta igång och måla tavlor igen, säger han. Tavelmåleriet är nämligen hans käraste hobby sedan många år tillbaka.

Pensionärerna är sålunda alla belåtna med sitt nya hem och byggnadskommittén och hela Landeryds kommun har all anledning att också vara det. I synnerhet som man haft att kämpa hårt för byggnadstillståndet.

– Det var redan 1946 som frågan togs upp, berättar kommunalnämndsordföranden A. V. Molijn för Correspondenten. Men byggnadsregleringen satte redan från början käpp i hjulen – det torde ha varit den då ännu olösta kommunindelningsfrågan som bl.a. låg oss i fatet. Upprepade framställningar om att få bygga avslogs och till sist hotade vi nästan med att vi skulle börja bygga ändå – och ta risken att få böta. Då gav myndigheterna äntligen med sig. Och förra vintern kom det efterlängtade tillståndet. Ett par månader senare började arbetet. Som nu är i det närmaste klart.

På söndag sker den officiella invigningen av pensionärshemmet. Varvid kommunens representanter givetvis skall gå husesyn. Byggnadskommittén, som då får uppvisa sitt verk, torde kunna känna sig tämligen trygg, ty ett tryggare och

ändamålsenligare pensionärshem än Landeryds torde man få leta efter. Redan nu har studiedelegationer kommit ända från Uppland för att se och ta del av alla finesser, som huset har att bjuda.

Det som först och främst skiljer detta pensionärshem från de flesta andra är att det är utfört i blott en våning. Fördelarna är flera; dels slipper de gamla gå i besvärliga trappor och dels bor varje familj liksom i ett litet hus för sig, dvs. med egen ingång från husets båda långsidor, där den ena vetter mot ån och kyrkan på andra stranden, medan den andra, som är försedd med trivsamma altaner, ligger upp mot skogsbrynet. Det lyckade arrangemanget är alltigenom en hemmagjord idé, byggnadskontoret står för det lyckosamma kastet.

Var och en av de tio lägenheterna består av ett stort rum och ett rymligt kök. Hall, garderober och wc. Spisarna är som nämnts elektriska, och vidare finns det varmt och kallt vatten samt värmeledning. Nästan lika fint är det i källarvåningen med dess goda utrymmen för olika ändamål. Här finns badrum, tvättstuga och torkrum, vilket skall förses med moderna maskiner, här är pannrummet inrymt och här finns cykelrum och allehanda förvaringslokaler samt matkällare för varje lägenhet. En säkerligen mycket efterlängtd gillestuga har också fått plats i källaren. Liksom så gott som alla andra kommuner lider Landeryd brist på samlingslokaler, men det bekymret torde vara ur världen i och med att denna rymliga storstuga blir klar. Den skall få disponeras av föreningar och enskilda för litet större sammankomster och kommunen kommer själv att sörja för att gillestugan blir trevligt inredd. Ett litet kök finns också i anslutning till lokalen.

Huvudentreprenör för bygget har varit byggmästare Martin Berglund, Hackefors. Kostnaderna för pensionärshemsbygget kan ännu inte exakt fastställas, då det återstår en del utrustning, som inte hunnit levereras. Men man beräknar att de skall röra sig omkring 165.000 kr.

Hyresgästerna i detta Landeryds första pensionärshem har sedan lång tid varit förhandstecknade, vilket tyder på att hemmet fyller ett stort behov. Det är i själva verket många fler gamla som kommer vilja komma i åtnjutande av dessa trivsamma och billiga bostäder, men nu torde det dock dröja några år innan nästa pensionärshem blir verklighet. Planerna på ett sådant finns emellertid, och tomten närmast intill är reserverad för ändamålet.

Så långt vad som skrevs i Corren. Pensionärshemmet invigdes söndagen den 30 oktober 1949.

År 1950 var följande boende i Pensionärshemmets tio lägenheter (okänt i vilken lägenhet):

1. fd Jordbruksarbetare Ernst Eriksson (1874-1956) som nämns i början hade bott i det lilla låga torpet Sviestadlund i 28 år. Dessförinnan hade han varit lantbrukare i egnahemsgården Ekhaga.
2. spolare Ivar Andersson (1880-1956) och Hilda (1884-19??). De hade tidigare sedan 1943 bott i Klippan, Hjulsbro hos hans bror Sigfrid Andersson. Dessföre från Hycklinge och tidigare Odensvi.

3. målare Emil Nordström (1863-1959) och Anna Olivia (1892-1969). Han hade bott på Mjöltnaregatan 11, i egnahemsvillan Åvik först som sommarhus från 1904, sedan som fast boende från 1906. Hans första fru dog 1925, han gifte om sig 1929 med Anna Olivia.

4. fd torpare i Ängtorpet, Slattefors, sedan 1905, Oskar Johansson (1872-1953) och Nanny Matilda (1887-1975) samt sonen rörarbetare Gösta Johansson (1927).

5. fd skolstäderska Amanda Häger (1880-195?), bodde tidigare, från 1944 i Dockulla.

6. chaufför Hjalmar Odefalk (1880-1953) och Anna Charlotta Kristina (1878-?), bodde tidigare, 1907-49 i arbetarbostaden vid Hjulsbro tråddrageri- och nätfabrik.

7. förman Johan Oskar Feldt (1879-1963) och Anna Maria (1884-1966). De hade bott senaste 15 åren i Haga, Hjulsbro.

8. svarvare Johan Örtengren (1880-1969) och Viktoria Maria (1885-1962). Kom 1920 till Hjulsbro.

9. fd skolstäderska Hilda Charlotta Kämpe (1889-1980), född Lindén i Sörby.

10. jordbruksarbetare Frans Edvard Johansson (1881-?) kom till Harvestad 1925 och bodde senaste 21 åren i Ulleberg, Harvestad. Från 1951 bodde även hans dotter Margareta Linnea Johansson (1910-1979) med dottern Anna Greta Linnea (1934) i lägenheten.

År 1960 bodde följande i pensionärshemmet:

1. änkan Nanny Matilda Johansson (1887-1975).

2. änkan Hilda Andersson (1884-?).

3. änkan Anna Olivia Nordström (1892-1969).

4. förman Johan Oskar Feldt (1879-1963) och Anna Maria (1884-1966).

5. svarvare Johan Örtengren (1880-1969) och Viktoria Maria (1885-1962).

6. fd skolstäderska Hilda Charlotta Kämpe (1889-1980)

7. Från 1954 grovarbetare Oskar Johansson (1887-?) och Elin Karolina (1885-?) bodde från 1918 i Lundängen, Edsberga.

8. Från 1956 fd slussvakt Emil Karlsson (1888-1968) och Elsa (1896-1975) bodde vid Hjulsbro sluss från 1923.

9. Från 1959 fd lantarbetare Karl Klasson (1891-1966) och Anna Augusta (1888-1963), hade bott från 1956 vid Sviestad.

10. Från 1958 skivställare Gustav Birger Pettersson (1906-1966) och Gunhild Alida "Ian" (1902-1986) tidigare från 1942 i Hjulsbrofabrikens arbetarbostad.

Känner du till fler som bott i pensionärshemmet eller något mer om dessa och om de bodde kvar till sitt frånfälle? Kanske har du varit på fest eller möte i gillestugan som nämns i texten, berätta gärna.

Pensionärshemmet köptes senare av Landstinget, vet någon när? 1994 sålde Landstinget till Linköpings kommun som använder fastigheten som gruppbostad.

Det var jordgolv i smedjedelen medan det i den andra delen av huset, det som verkar ha varit en enklare snickarbod, fanns ett trägolv.

Där inne stod kanske smeden eller någon snickarkunnig dräng och tillverkade vagnshjul. Ingången till snickarboden, ett lågt dörrhåll, är belägen på husets långsida mot skogen. Utanför dolt under gräs ligger dörren, ett par bräder med gångjärn på. På motsvarande långsida ner mot Slattefors finns ett större fönster i snickarboden. På väggarna sitter fortfarande bräder med utsågade hål i, för upphängning av stämjärn och skruvmejslar. Men det enda i verktygsväg som jag hittar från tiden när smedjan fungerade, är en gammal ihoprostad plåtsax instucken i takfoten och en rostig fil utanför smedjan.

I min jakt efter "klotter" på väggarna lägger jag märke till att stockarna är återanvända från någon annan byggnad. Var och varannan stock är rödfärgad på insidan. Varifrån kan timret ha kommit? Det enda skrivna på väggarna som jag finner är någon som med målarfärg skrivit "EF", kanske någons initialer. På fönsterbrädan vid arbetsbänken står det på ena sidan med blyerts: "4/4" och på andra sidan kan jag tyda siffrorna "189...". Kanske var det då smedjan byggdes, på 1890-talet?

1892 byggdes nytt sädesmagasin, vagnslider och ny ladugård vid Slattefors. I det ännu kvarvarande vagnslidret syns delvis att virke och timmer har återanvänts från de tidigare ekonomibyggnaderna på platsen. Möjligtvis byggdes även smedjan då av de äldre byggnadernas timmer.

Så har vi nu ägnat en stunds tanke åt en byggnad som var viktig för gårdens boende förr, men som nuförtiden enbart under sommaren är ett tillhåll för ungdomar som kliar sig mot bräderna!

www.landerydhbf.se
landerydhbf facebook

Utskick via mail

Ibland vill styrelsen meddela om extra information eller en extra vandring mellan de ordinarie medlemsbladen.

Om du är intresserad av att få extra information via mail behöver vi din mailadress. Skicka in din e-postadress till sekreteraren, så får du ett NYHETSREV

sekreterare@landerydhbf.se

Tankar kring en smedja i Slattefors.

av Joakim Johansson (repris från medlemsblad nr 1 2005)

I många år har den stått där nu. Hoprasad och förfallen och inte mycket för den passerande att ägna en tanke åt. Smedjan vid Slattefors. På sin tid en välbehövlig arbetsplats för tillverkning och reparation av vardagens arbetsredskap. Idag är det en mossbeväxt ruin av virke och tegel på återtag in i naturens kretslopp. Byggnadskonsten har alltid intresserat mig och jag bestämde mig för att de kvarvarande resterna av denna smedja skulle få berätta sin historia.

Det var en frostig söndagsförmiddag i december 2004 som jag begav mig till Slattefors för att besöka platsen. Jag visste sedan länge att det fallfärdiga huset en gång fungerat som smedja men jag hade aldrig varit uppe på kullen.

Bland ekarna på en berghäll står den. Lämnad åt sitt öde efter att den sista smideshärden släcktes, kanske redan 1927 när "Anton smé" flyttade från Slattefors till Dockebo. Taket som var klätt med spån och tegel har för länge sedan rasat in, liksom den norra gavelspetsen med sin fönsterglugg. Endast den södra gaveln mot skogen visar husets ursprungliga höjd. De delvis murkna timmerstockarna i väggarna har en yttre beklädnad av stående rödfärgade bräder. På husets knutar har spikats grövre plankor som tjärats svarta.

Huset är avdelat på mitten med en mellanvägg av enkla bräder, för att skilja smedjedelen från vad som troligtvis var en snickarbod.

På gaveln som vetter mot vägen som går nedanför kullen, finns dörrhålet in till smedjedelen. Den enkla dörren som ligger på marken har sitt gamla lås kvar, men vem har nyckeln, tänker jag när jag studerar bråten innanför dörren.

Smedjedelen är fylld med tegel från det inrasade taket. Smideshärden med sin skorsten är nerslagen och endast en stor hög av tegel berättar var den en gång stod. Under den inrasade gavelspetsen och taket ligger ett par järnskodda vagnshjul av trä och en sprucken bykgryta av gjutjärn. På långsidan mot skogen finns ett fönsterhål med en lång arbetsbänk innanför. Under den murkna arbetsbänken ligger på ett hyllplan, några få rostiga skär till harvar och slåttermaskiner.

Ett par elledningar som hänger över väggen berättar att smedjan fick elektricitet indragen, möjligtvis till en fläkt vid ässjan. Utanför huset ligger ett krökt luftrör som nog suttit vid inblåset till ässjan.

Sockenskomakaren Landelius

– en djupdykning i ett Landerydssläkte

av Joakim Johansson

Ibland kan historier uppdaga sig på de lustigaste sätt. Ett sådant fall tänkte jag berätta om nu.

Det var våren 2008 när vi som bäst höll på att färdigställa Dalhemsboden, kaffestugan i hembygdsparken. Det snickrades och plockades bland föremål som skulle huseras där. Bland annat så putsades gamla kopparföremål för att utsmycka kaffestugan. Det var just ett nyputsat grytlock av koppar som fångade uppmärksamheten lite extra denna gång. När jag skulle montera upp några grytlock i stugan såg jag att någonting var inristat på ovansidan på ett av locken. Två ord med sirlig stil. Jag lyckades först uttyda det understa ordet till "...dsberga", - aha! "Edsberga" står det. Så spännande, ett lock som kunde förankras lokalt till Landeryd.

Men vad stod det ovanför? "...lius". Jo men vänta nu, i mitt minne efter all hembygdsforskning hade jag en skomakare i Edsberga i bakhuvudet, Landelius.

Jo visst, nu kunde jag tyda det: "Landelius Edsberga".

Självklart synade jag alla andra kopparföremål lika noga, men inga inristade namn på något mer.

Nu blev det att eftersöka Landelius historia. Jag kollade bland allt material jag har forskat fram tidigare och lät mig minnas att jag sparat en skomakares levnadsbeskrivning från 1880-talet. I den texten fann jag att denne man hade gått i lära hos Landelius år 1840. Jag satte mig vid apparaten som man läser microfilmade kyrkböcker med och matade in ett microfishkort med husförhörlängder för 1840-45.

Jag letade upp Edsberga, och där på Skattegårdens ägor fann jag till slut sockenskomakaren Anders Jonsson. Ja, för han hette nämligen så innan han bytte namn till Landelius.

Internet är ju också en tillgång så jag sökte på Landelius och Edsberga och hittade en uppgift i svenska släktkalendern.

I den kalendern upptas släkter där son till son till son, osv. bott kvar i samma socken utan utflytt. Det visade sig att just Landelius var den enda kända släkt i Landeryd som på mans-sidan levte kvar i socknen i flera hundra år. Stamfader för denna släkt i Landeryd angavs vara Bonden Bengt i Edsberga död 1689.

Jag hittade inte så långt bak i husförhörlängderna nu, men genom att leta mig bakåt från Anders Jonsson (Landelius) så kommer jag till hans farfar Peter Svensson född i Landeryd på 1750-talet, prästen har bara antecknat "född år 175_".

Hur många generationer det är mellan Bonden Bengt och denne Peter är okänt men jag skulle tro två till fyra generationer.

Peter Svensson blev torpare i Krustorpet. Det låg inom "sockenallmanningen" på Rogestads ägor som på den tiden låg i Landeryd socken, men numera tillhör Vårdsberg. Det torpet är rivet sedan länge. Peters son Jonas föddes 1784. Denne Jonas tar senare över som torpare i Krustorpet. Han gifter sig med Maja Stina Andersdotter och får nio barn. Den äldste sonen Anders, denna berättelses huvudperson, föddes den 26 mars 1807 i Krustorpet. Sonen Anders flyttar hemifrån vid 14 års ålder, men återkommer 1827 till sitt föräldrahem från Vist socken.

Han är då 20 år gammal och tituleras som sockenskomakare.

År 1831 flyttar han till Humpen (Klockarehumpen) som var en utjord till Slattefors, alltså en äga som låg en bra bit från gårdens samlade ägor. Klockarehumpen finner vi i korsningen Vårdsbergsvägen och Landerydsvägen.

Där gifter han sig med Sara Christina Settersten och får 1834 en dotter Anna Sofia. Samma år flyttar de till Edsberga Skattegård men tre år senare dör hustrun i lungsot.

Anders gifter om sig med pigan Cajsa Lekander från övre Ullstämman och får fyra barn. Först år 1840 antecknas Anders

i husförhörlängden som Anders Landelius. Men namnet Landelius användes redan i födelseboken när hans första dotter föds 1834. Det är ju klart en sockenskomakare ska ha namn efter sin socken Landeryd.

Edsberga 3, Oskarsberg

Postadr.: Linköping.

Areal: 1.308 kvm. Tax.-v. 3.500, därav mark 90 byggn. 3.000.

Fast. uppf. omkr. 1900, trä, av J. A. Landelius. 1 vå. o. vindsvän. 1 läg., 4 rum, 1 kök. 1 hall.

Äg.: änkefru Augusta S. Vallén f. 1869, dotter till J. A. Landelius o. Karolina f. Nestor, barn: Maria f. 190

LANDERYD

Utskick via mail

Ibland vill styrelsen meddela om extra information eller en extra vandring mellan de ordinarie medlemsbladen.

Om du är intresserad av att få extra information via mail behöver vi din mailadress.

Skicka in din e-postadress till sekreteraren, så får du ett

NYHETSBREV

sekreterare@landerydhbf.se

Från Grindstugan till Amerika

Joakim Johansson

Idag finns många gamla dagstidningar digitaliserade och sökbara på nätet, bland annat via Kungliga bibliotekets hemsida. Här kommer en tidningsnotis med anknytning till Landeryd, ur den svensk-amerikanska tidningen Svea den 13 augusti 1919:

"En åldrig kvinna, som trotsat oceanresans faror och besvärligheter, är fru Mathilda Kratz från Hjulsbro, Sverige, för att hos sin dotter och måg få tillbringa sina återstående dagar. Fru Kratz, som snart fyller 77 år, anlände med ångaren 'Stockholm' till New York den 4 juli, där dottern mrs Julius E. Forsberg, Auburn, Mass., åtföljd af sin niece, miss Hildur Forsberg från 8 Alpine st. var henne till mötes.

Fru Kratz var frisk under hela resan, och kan ej nog berömma ångaren 'Stockholm', dess betjäning samt goda mat. Hon kände ej en enda af sina medpassagerare på andra klass, då hon kom ombord, men fick många vänner under resan, som hon säger.

Alla voro så snälla emot henne. En ousäglig glädje för henne var, då hon steg af ångaren, att blifva sluten i sin dotters armar.

På eftermiddagen fortsattes resan hem till Auburn."

Vem var då Matilda Kratz? Genom kyrkans husförhörslängder får vi fram hennes historia.

Matilda föddes den 12 december 1842 på Börstad Ödegårds ägor i Orlunda socken. 1846 flyttade familjen till Carlshofs säteri i Älvestad socken.

1850 flyttade de till Husbyfjöl (Borensberg) i Brunneby socken. När Matilda var tio år gammal dog hennes mamma och familjen flyttade tillbaka till Carlshofs säteri.

Där fick Matilda en styvmamma när pappan gifte om sig 1854.

När Matilda var 14 år gammal flyttade hon hemifrån och blev piga vid säteriet.

Efter sex år lämnade hon Älvestad och flyttade till Linköping där hon blev piga hos bokhandlare Sahlström vid Storgatan. Efter ett år flyttade hon som piga till Odensfors i Vreta Kloster socken.

1866 flyttade hon till Grensholmen i Vånga socken. När hon flyttade därifrån i december 1867 till Linköping fick hon tjänst som piga hos paret Knös som precis flyttat från Linköping till Landeryds Flygelgård.

Familjen antecknas att bo i "en stuga" på Edsberga Skattegårds ägor och denna stuga kallas senare för "skomakare Landelius stuga".

Anders och Cajsas son Johan August tar över som skomakare och bildar familj i stugan. Modern Cajsa dör 1889 och gamle Anders Landelius dör i lunginflammation i sitt hem 86 år gammal den 8 mars 1894.

Sonen Johan August Landelius döper då huset till Oscarsberg, efter sin bror. Möjligtvis byggdes det nuvarande huset då.

När seklet slog nytt bor Johan August med sin hustru Karolina Nestor i huset och även hans syster Anna Sofia Landelius som länge varit piga vid Harvestad, men som nu på äldre da'r flyttat "hem" igen. Dessutom bor deras dotter Augusta, född 1869, i huset med sin make byggarbetaren Ernst Reinhold Wallén och så deras två barn i sin tur, Nils Ture och Maria.

Senare flyttar även Johan August och Karolinas andra dotter Hilma tillbaka till huset. Hustrun Karolina dör 1916 och Johan August 1928. Ernst Wallén dog 1929.

Kvar i huset bor båda systrarna Augusta Wallén och Hilma Landelius samt Augustas dotter Maria. Alla tre var sömmerskor. Dottern Maria gifte sig Adolfsson 1931, men blev änka 1938. Hilma flyttade till ålderdomshemmet 1942. Augusta dog på 50-talet och Maria bodde kvar ännu 1960.

Allt detta lyckades vi reda ut tack vare ett grytlock som det någon gång ristats in namnet Landelius på. Hur locket hamnade hos Landeryds hembygdsförening? Ja det är oklart om det är ett loppisfynd eller var det kom ifrån. Men vilken omväg locket än tog så gav det oss en intressant historia.

Senare flyttar även Johan August och Karolinas andra dotter Hilma tillbaka till huset. Hustrun Karolina dör 1916 och Johan August 1928. Ernst Wallén dog 1929.

Kvar i huset bor båda systrarna Augusta Wallén och Hilma Landelius samt Augustas dotter Maria. Alla tre var sömmerskor. Dottern Maria gifte sig Adolfsson 1931, men blev änka 1938. Hilma flyttade till ålderdomshemmet 1942. Augusta dog på 50-talet och Maria bodde kvar ännu 1960.

Allt detta lyckades vi reda ut tack vare ett grytlock som det någon gång ristats in namnet Landelius på. Hur locket hamnade hos Landeryds hembygdsförening? Ja det är oklart om det är ett loppisfynd eller var det kom ifrån. Men vilken omväg locket än tog så gav det oss en intressant historia.

Matilda skrevs därför som inflyttad från Vånga till Linköping samma dag som hon skrevs som utflyttad från Linköping till Landeryd. Efter tre år i Flygelgården var hon 27 år gammal och tog lysning den 23 september 1870 med skräddaren Frans Teodor Ahlbom.

Han var född den 27 maj 1837 i Landeryd och bodde vid Lund i Landeryd. Matilda och Frans gifte sig den 28 oktober 1870 och flyttade in i backstugan Berglund vid Trädgårdstorp. De fick dottern Ida Matilda den 27 augusti 1871. I november 1872 flyttade de till granntorpet Grindstugan.

Den 14 februari 1874 föddes dottern Amalia Augusta. Den 29 februari 1876 föddes sonen Teodor.

Maken Frans dog den 21 september 1877. Drygt en månad senare, den 27 oktober, dog treåriga dottern Amalia. Matilda Ahlbom var 35 år och bodde kvar ensam med sina två barn. Dottern Ida flyttade vid 15 års ålder till Slattefors 1886 och vidare till Amerika 1887. Sonen Teodor flyttade till Sörby Nergård 1889 och till Amerika 1891.

Matilda Ahlbom var 47 år när hon gifte om sig den 20 december 1889 med den fem år äldre grannen, änklungen och f.d. soldaten i Kungshäll, som flyttade in i stugan.

Han hette Carl Johan Kratz och var född den 27 mars 1837 i Vist socken.

Hans två barn från föregående äktenskap, 20-åriga Tekla Maria och tioårige Axel Teodor flyttade med honom. Hans dotter Tekla Maria flyttade till Linköping 1890 och Axel Teodor flyttade till Sörby Mellangård 1895.

Matilda och Carl Johan Kratz bodde därefter ensamma i Grindstugan i många år. Carl Johan dog den 28 juni 1917, 80 år gammal.

Det hölls en lösöresauktion efter honom den 27 september samma år.

En enskild kvittens finns bevarad från denna auktion, då vaktmästare Oscar Johansson i Åhagens Missionshus inropade saker för 4 kronor; "2 st. Säger 1 kr; 1 st Kudde 1 kr; Örngått 1.25 kr och Handnäsdukar 75 öre".

Efter att Matilda Kratz blivit änka för andra gången och bott ensam i stugan i två år bestämde hon sig för att flytta till dottern i Amerika.

Efter 47 år i Grindstugan flyttade Matilda den 11 juni 1919 och fick enligt tidningsnotisen återse sin dotter som hon troligtvis inte sett på 32 år.

Vår hemsida!

www.landerydhbf.se

facebook

landerydhbf facebook